

Öszázezren

2012 január 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Százezer emberre gondoltunk - mi szervez?k, a Demokrata, a Magyar Hírlap és a CÖF -, amikor meghirdettük a Békemenetet Magyarorszáért. S erre eljöttek magyarok, nem magyarok, barátaink, szabadságszeret? emberek a világ minden tájáról vagy öszázezren.

A Belügyminisztérium hivatalos közlése szerint emberemlékezet óta nem tüntettek annyian Budapest utcáin, mint

január 21-én, szombaton. Köszönjük magyarok, köszönjük a Hősök terén, az Andrássy úton, a Kossuth téren a tapsokat, köszönjük a határon túliaknak, a nyugati magyaroknak, lengyel testvéreinknek és a szolidáris külföldieknek, hogy eljöttek és üzentek, köszönjük ezt a felemelő összefogást, hogy elegetek volt a hecckampányból, Magyarország lejáratásából, egy ezeréves keresztény állam kiközösítéséből. Tudjuk, sokan jöttek el a békemenetbe Orbán Viktor mellett közösséget vállalni olyanok is, akik rosszabbul élnek másfél éve, mint azelőtt. De ez volt a felemelő, hogy érzéseiteket nem aprópénzre váltottátok, hanem Ti, akik ott voltatok, láttátok a reményt, a biztos jövőt, ami megvalósul majd, ha a posztján marad Orbán Viktor és ez a jobb-közép kormány. Mi magyarok európaiak vagyunk immár ezeregyszáz éve.

Sokszor elmondtuk, de úgy látszik, nem elégszer: védtük Európát a tatár, a török ellen, megakadályoztuk a gyilkos bolsevizmus továbbterjedését az 1956-os forradalommal és szabadságharcossal, de elsőként bontottuk le a vasfüggönyt is 1989-ben a kelet-közép-európai szocialista államok közül. Nekünk nem kell elmagyarázni, hogy hol van Európa, hol van az európaiság, és mit jelent demokratának lenni. Nekünk nem kell antiszemitizmusról, rasszizmusról prédikálni, amikor itt vallási és faji megkülönböztetés nélkül bárki tulajdonhoz, pozícióhoz juthat, és biztonságban érezheti magát. Most ezzel a békemenettel megmutattuk, mennyien vagyunk, és még sokszorosan mennyien lehetünk, ha bántják a magyart. Ennek a gigantikus tömegnek a jelenléte üzenet azoknak a posztkommunistáknak, elvakult liberálisoknak, akik itthon és külföldön gyalázzák hazánkat, hogy nem veszélytelen cibálni a még békés oroszán bajszát, és nem veszélytelen büszkeségében megsérteni egy nemzetet. Nem veszélytelen olyanokat mondogatni gúnyosan, hogy most egy nép gazdasági szabadságharcát vívja. Igen, azt teszi, mert elege van az évtizedekig tartó elnyomásból, legyen az katonai vagy pénzügyi. Éppen ezért tart ki az a kétharmad, és egyre többen Orbán Viktor mellett, mert az emberek világosan látják, végre van Magyarországnak egy olyan miniszterelnöke, aki országa, hazája érdekeiért harcol, aki nagyra szeretné tenni a nemzetét. Ez miért bűn, kedves elvtársak? Talán nem kellene minden percben elárulni a szülőföldet, mint tették néhányan az Európai Parlament múlt heti, strasbourgji vitanapján.

Ott levizsgáztak a magyar balliberális „hazafiak”. Bemutatták a jelenlévőknek és sok millió nézőnek, hogyan kell elárulni a hazát, hogyan kell hazudni a nemzetről. Ezen még az uniós képviselők is csodálkoztak. Egyik sem merte még eddig szidni, szégyenpadra küldeni hazáját, amely képviselőnek odaküldte. Bokros Lajos, Tabajdi Csaba -

kipróbált pártállamiak és Göncz Kinga – apja nyomdokait követve – felszólalásaiban nem tagadta meg szocialista és szabad demokrata elveit: valótlanságokat állított, gy?löletet szított Magyarország ellen, mint tették azt kilencven éve Jászi Oszkárék, Kun Bélák és a hasonsz?r?ek. Bár arra hivatkoztak e nevezett urak és hölgyek ott az Európai Parlamentben, hogy Orbán Viktor és kormánya politikáját kritizálják, ahogyan a többi kifelé üzenet? balos szájkaratézó (a szófordulatot Andressew Ivántól kölcsönöztem) teszi, ennek ellenére mindenki el?tt világosság vált-még az itthoni baloldali szimpatizánsok el?tt is –, hogy ezek az emberek árulkodtak egy jót, természetesen hazugságokat, és valójában a nemzetközi pénzvilág érdekeiért dolgoznak. A televízió képerny?i el?tt lehetett látni e három magyar „européeren”, hogy kicsit szégyellték magukat, amikor Magyarországot, a magyar embereket, a magyar kétharmad választóit becsmérelték, de már nem lehetett mit tenni, hiszen ezért küldték ki ?ket Brüsszelbe, Strasbourgba.

Az évtized tüntetése - ahogyan Széles Gábor jellemezte a békemenetet – bizonyítékként szolgál Európának, a világnak, minden jóakarátú magyarnak, hogy ha baj van, ha veszélyben a haza, akkor minden patrióta nemcsak egy embert tud magával hozni, hanem ötöt, tizet, de akár százat is.

Stefka István - magyarhirnap.hu

Ajánló